תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעוכי"א - בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
קרית יואל - בני ברק

והיה כעץ שתול על פלגי מים

פרשת משפטים

כיתה ה' (א-ב)

הר"ר משה יוחנן קליין הי"ו
הר"ר שמואל אלטער בנעט הי"ו

בס"ד

חידו"ת לפר' משפטים

ואלה המשפטים.

ותרגומו 'ואילין דיניא די תסדר קדמיהון', ואמר על זה מרן הקדושת יו"ט זי"ע, ואילין דיניא די תסד"ר היינו הדינים של שנת תרס"ד, יהיו קדמיהון, וכל אחד מיד תפס כוונתו על מי רמז הדברים האלה, כי בשב"ק השבוע פר' משפטים כ"ט שבט חל היומא דהילולא שלו.

וסיפר רבינו בעל דברי יואל זי"ע כי אותה שבת הי' שבת שבע ברכות שלו, ובליל שב"ק בשעה שסיימו את השבע ברכות, ואז לא הי' אלא הקדושת יו"ט ובניו הקדושים באותה חדר, ואז אמר התורה ההיא, זייענדיג גאר אפגעשוואכט און מוטל על ערש דוי.

רק שבתו יתן ורפא ירפא.

על פי מה שכתבתי בפירוש המשנה במסכת שבת (יד, ג) 'כל האוכלין אוכל אדם לרפואה בשבת'. פירוש מכל המאכלים שהאדם אוכל בשבת יכול להשיג רפואה, כי שורש הרפואה נעשה בשבת קודש על ידי יחודי העולמות העליונים בכוונת האכילה כידוע ליודע חן, לכן שבת הוא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא (שבת יב:), וזהו גם כן הרמז 'רק שבתו יתן', על ידי קדושת אכילת שבת 'ורפא ירפא'.

(תפארת שלמה)

על כל דבר פשע ואשר יאמר כי הוא זה.

וי"ל עפ"י מה שאמרו חז"ל בכל יום בת קול יוצאת שובו בנים שובבי"ם חוץ מאחר ופי' המפו' עפ"י הגמ' אשרי איש אשרי שעושה תשובה כשהוא איש היינו בימי נעוריו בתקפו ובגבורתו והטעם כי האיש שחטא בעודו בכחו והתאוה גוברת והוא גובר וכובש את יצרו וזה דבר חשוב משא"כ כששב בימי זקנתו שכבר תש כחו ופסקו תאותיו הרי הוא כאיש אחר ולא זה שחטא וז"ש שובו בנים שובבי"ם חוץ מאחר היינו שחטא בילדותו ושב בזקנותו שהוא איש אחר עכ"ד, וז"ש על כל דבר פשע וצריך להתודות על חטאיו בעת אשר יאמר עליו כי הוא זה שחטא ולא איש אחר, אך עכ"ז בודאי כששב בזקנותו אינו חוזרת ריקם והקב"ה פושט יד ומקבלו כמו"ש תשב אנוש עד דכא והשי"ת יחזירנו בתשובה שלימה.

(קדושת יו"ט)

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך.

וי"ל רמז נכון דידוע מה שאמרו חז"ל אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב אלא מצוות ומעשים טובים וצדקה, וז"ש אם כסף תלוה את עמי, אם תראה הפעם שכסף מלוה את האדם לאחר מותו, באיזה כסף זה, את העני עמך, שנתת את הכסף להחיות נפש עני, כסף כזה מלוה לאדם לאחר מותו.

(ילקוט האורים)

מדבר שקר תרחק.

הרה"ק ר' זושא זי"ע פירש כשאתה אומר דיבור אחד של שקר מיד אתה מרחק את עצמך מהשם יתברך.

בס"ד

וכמו שפי' הרה"ק ר' פנחס קוריצער זי"ע דכל עוד שיש באדם מידת השקר לא תועיל לו התשובה גם על שאר עבירות דכין שנתרגל במידה זו של שקר וודאי גם תשובתו אינה אמיתית.

(מדרש פנחס)

עין תחת עין.

ואמרו חז"ל (ב"ק פ"ד:) שצריך ליתן ממון בעד מה שסימא עין חבירו וכן כולם ולא נטילת אבר ממש, ויש לרמוז דבר זה בפסוק "עין" מי שסימא עין חבירו העונש שלו יהיה "תחת עין" האותיות שאחרי עין הכוונה אחרי האות ע' בא האות פ' ואחרי האות י' בא האות כ' ואחרי האות נ' בא האות ס' שהם כסף לרמז שמשלם כסף עבור העין שסימא לחבירו.

(הגר"א מווילנא ז"ל)

ורפוא ירפא

פעם אחת לא היה מרן הישמח משה במזגו השוה ורצו לקרוא הרופא דאקטאר ולא הניח בשום אופן, אמנם אמר אמרו חז"ל מרגליות טובה היתה תלוי בצוארו של אברהם אבינו ע"ה כל חולה הרואה אותו מיד נתרפא, משמת תלאו הקב"ה בגלגל חמה (מלאכי ג, כ) **'כי שמש צדקה ומרפא בכנפיה', אם כן אלך ואשב מעט נגד החמה, וכן עשה והלך לחצירו והכינו לו שם כסא וישב שם מעט, ויזרח לו השמש ושב אל ביתו בריא אולם.**

(תהלה למשה)

משנכנס אדר מרבין בשמחה

שמעתי ממורי מרן הייטב לב זצוק"ל שעיקר ושורש עבודת איש הישראלי היא השמחה, והשמחה היא רפואה לגוף ולנפש בחינת 'אדר', כמו שאמרו חז"ל (ביצה טו.) **הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בחן אדר, רצה לומר נכסיו, קניני הגוף וקניני הנפש, אם רוצה שיתקיימו יטע בחן אדר, רצה לומר בחינת חודש אדר שמרבין בשמחה** (תענית כט.)**, וכמו שכתוב** (דברים כח, מז) **תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב.**

(היין צדק)

בס"ד

פַאנְג אָן צו גֶיין פּוּן דִי אוֹת מ' וָואס אִיז אוֹיבֶן פּוּן דִי קֶעסְטֶל

אוּן טָרָעף אוֹיס דִי וָוערְטָער:

מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא. יוֹם שַׁבָּת מְנוּחָה. כָּל הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ. יִזְכּוּ לְרוֹב שִׂמְחָה. מֵחֶבְלֵי מָשִׁיחַ יֶצֱלוּ לִרְוָחָה. פְּדוּתֵינוּ תַּצְמִיחַ וְנָס יָגוֹן וַאֲנָחָה:

		ו	ע	נ	י	ע	מ		
ה	מ	ל	ו	ח	ה	כ	ל	ה	מ
ב	מ	מ	נ	ה	פ	ג	נ	ע	ת
א	ה	ת	ב	ח	ד	י	מ	ב	ה
י	י	מ	ש	ו	ו	ת	י	נ	י
צ	ל	ו	ל	ר	י	צ	ת	ו	ז
י	ד	נ	א	ו	נ	מ	י	ח	כ
ח	ה	ח	ח	מ	ו	ד	י	ו	ו
י	ת	ו	ב	ה	ב	י	ס	נ	ל
ש	מ	י	ל	ח	מ	ש	ב	ו	ר

וועסטו טרעפן ביי וועלכע זמר שטייט "מעין עולם הבא"